

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 11CoCsp/10/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6618201946
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Halušková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6618201946.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Haluškovej a sudcov JUDr. Renáty Deákovej a JUDr. Jozefa Zlochu, v spore žalobcu Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtne 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Mýtne 48, 811 07 Bratislava, proti žalovanej D. Z., nar. XX.XX.XXXX, trvalým bytom P. XXX/XXX, XXX XX P., o zaplatenie 3.754,95 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 10Csp/86/2018-205 zo dňa 10. januára 2020 takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým v prevyšujúcej časti žalobu zamietol (II. výrok) a vo výroku o trovách konania (III. výrok) p o t v r d z u j e .

II. Žalovanej náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

1. Okresný súd Lučenec (ďalej aj „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“ resp. „súd“) rozsudkom zo dňa 26. októbra 2018 konanie v časti o zaplatenie sumy 200,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 200,- eur od 21. 03. 2018 do zaplatenia zastavil (I. výrok), v prevyšujúcej časti žalobu zamietol (II. výrok) a žalovanej nepriznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi (III. výrok). Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č.k. 1Co/22/2019-122 zo dňa 20. marca 2019 rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým žalobu v prevyšujúcej časti zamietol (II. výrok) a vo výroku o trovách konania (III. výrok) zrušil a vec mu v tomto rozsahu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

2. Rozsudkom č.k. 10Csp/86/2018-205 zo dňa 10. januára 2020 okresný súd konanie v časti o zaplatenie sumy 1.440,- eur s prislúchajúcim úrokom z omeškania zastavil (I. výrok), v prevyšujúcej časti žalobu zamietol (II. výrok) a rozhodol, že žalovanej sa náhrada trov konania voči žalobcovi nepriznáva (III. výrok).

1.1. Z dôvodov rozsudku vyplýva, že predmetom konania začatého dňa 26. 04. 2018 na základe žaloby pôvodného žalobcu Všeobecná úverová banka, a. s., Bratislava bolo zaplatenie sumy 3.754,95 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne od 21. 03. 2018 do zaplatenia a s náhradou trov konania na základe zmluvy o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a. s., ku ktorej bol vedený účet č. XXXXXXXXXXXX. Žalovaná mala ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu schválený úverový rámec 1.950,- eur a bola povinná platiť mesačnú splátku 65,- eur. Svoj dlh v lehote splatnosti, určenej vo výpise z bankovej knihy, s konečným stavom k 28. 02. 2018, teda do 20. 03. 2018 nezaplatila; doposiaľ neuhradený zostatok predstavuje 3.754,95 eur. Žalovaná pred pojednávaním okresnému súdu oznámila, že žalobcom uplatnený nárok uznáva v celom rozsahu s tým, že sa dohodli na uhradení žalovanej pohľadávky v pravidelných mesačných splátkach po 200,- eur a žiada o ich povolenie aj v rozsudku. Písomným podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 25. 10. 2018 vzal žalobca žalobcu

v časti o zaplatenie 200,- eur s prislúchajúcim úrokom z omeškania späť a navrhol v tejto časti konanie zastaviť z dôvodu čiastočnej úhrady pohľadávky žalovanou dňa 21. 03. 2018. Zotrvál na žalobe o zaplatenie istiny 3.554,95 eur, úroku z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 3.754,95 eur od 21. 03. 2018 do 19. 10. 2018 a zo sumy 3.554,95 eur od 20. 10. 2018 do zaplatenia, v splátkach po 200,- eur mesačne, pod stratou výhody splátok. Navrhol, aby okresný súd rozhodol rozsudkom pre uznanie podľa § 282 Civilného sporového poriadku. Predmetom konania zostalo zaplatenie sumy 3.554,95 eur s príslušenstvom. Viacerými podaniami vzal žalobca žalobu v priebehu súdneho konania čiastočne späť, a to podaním doručeným okresnému súdu dňa 21.05.2019 v časti o zaplatenia 800,- eur s úrokom z omeškania (platby po 200,- eur dňa 21.11.2018, 18.12.2018, 17.01.2019, 15.02.2019), podaním doručeným súdu dňa 20.06.2019 v časti o zaplatenie 400,- eur s príslušným úrokom z omeškania (platby po 200,- eur dňa 22.05.2019 a 18.06.2019), podaním doručeným okresnému súdu dňa 24.09.2019 v časti o zaplatenie 140,- eur s úrokom z omeškania (platba vo výške 80,- eur dňa 16.08.2019 a vo výške 60,- eur dňa 16.09.2019) a podaním doručeným súdu dňa 02.12.2019 v časti o zaplatenie 100,- eur s úrokom z omeškania (platby po 50,- eur dňa 17.10.2019 a 18.11.2019).

1.2. Uznesením č.k. 10Csp/86/2018-79 zo dňa 27.08.2018, právoplatným dňa 13.09.2018, súd prvej inštancie pripustil zmenu procesnej strany na strane žalobcu tak, že na miesto doterajšieho žalobcu Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155 do konania ako žalobca vstúpila spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o., Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154.

1.3. Súd prvej inštancie mal preukázané, že pôvodný žalobca Všeobecná úverová banka, a.s., Bratislava a žalovaná uzavreli dňa 23.01.2006 zmluvu o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s., na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úverový rámec vo výške 27.000,- Sk, ktorý mala žalovaná uhrádzať v mesačných splátkach po 900,- Sk. Podľa výpisov z pôžičkovej karty Žolík štandardná úroková sadzba predstavuje 1,50 % p.m./18,00 % p.a., sankčná úroková sadzba 5,00 % p.a., štandardná splátka 65,- eur, úrokový rámec 1.950,- eur a konečný stav k 28.02.2018 sumu - 3.754,95 eur. Z predložených výpisov vyplýva, že žalovaná z úverovej karty celkovo vyčerpala sumu 3.935,62 eur (podľa výpisov za zúčtovacie obdobie od 01.01.2006 do 31.12.2008 sumu 55.300,- Sk, t.j. 1.835,62 eur a za zúčtovacie obdobie od 01.01.2009 do 28.02.2018 sumu 2.100,- eur) a platbami poukázala 5.646,33 eur (za zúčtovacie obdobie od 01.01.2006 do 31.12.2008 sumu 44.296,- Sk, t.j. 1.470,36 eur a za zúčtovacie obdobie od 01.01.2009 do 28.02.2018 sumu 4.175,97 eur).

1.4. Okresný súd konanie zastavil v časti istiny 1.440,- eur s príslušenstvom, o ktorú vzal žalobca žalobu späť z dôvodu čiastkových úhrad vykonaných žalovanou po začatí súdneho konania. Žalovaná s čiastočným späťvzatím žaloby súhlasila. Okresný súd konanie v tejto časti konanie zastavil podľa § 145 ods. 1, 2 a § 146 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „C. s. p.“).

1.5. Okresný súd vyhodnotil zmluvný vzťah strán sporu ako vzťah úverový, ktorý sa spravuje § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, a zároveň ako spotrebiteľský úver poskytnutý dodávateľom (právnym predchodcom žalobcu) spotrebiteľovi (žalovanej), ktorý sa spravuje ustanoveniami zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a vzťah spotrebiteľský, ktorý sa spravuje ustanoveniami § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka (ďalej aj „OZ“). Dospel k záveru, že žalovaná nebola písomne oboznámená s počtom ani termínmi splátok úveru, výškou RPMN, výškou úroku ani poplatkami účtovanými žalobcom, keď v zmysle § 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľ nemôže od spotrebiteľa požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedené. Ich pripisovaním žalobca postupoval v rozpore s týmto ustanovením zákona. Ak nie je v zmluve o spotrebiteľskom úvere (§ 4 ods. 2 písm. g/) uvedená ročná percentuálna miera nákladov, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Podľa názoru okresného súdu zmluva o spotrebiteľskom úvere s ohľadom na nemožnosť oboznámenia sa s jej obsahom (s odkazom na rozsudok NS SR sp. zn. 1Cdo 320/2013 publikovaný ako R 2/2016, v zmysle ktorého sú zmluvné podmienky uvedené v úverových podmienkach tvoriacich neoddeliteľnú súčasť zmluvy neprijateľné ako celok už len z toho dôvodu, že sú z hľadiska veľkosti písma voľným okom prakticky nečitateľné) de facto neobsahuje výšku a ani len indikatívny výpočet RPMN. Okresný súd preto úver považoval za bezúročný a bez poplatkov a konštatoval, že žalobca má nárok len na vrátenie toho, čo žalovanej zo zmluvy poskytol a táto mu nevrátila. Žalovaná z pôžičkovej karty vyčerpala 3.935,62 eur, žalobcovi uhradila 5.646,33 eur (počas súdneho konania zaplatila 1.640,- eur), preto okresný súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

1.6. Súd prvej inštancie uviedol, že v zmluve tiež nie sú dostatočne určitým spôsobom vyjadrené, resp. úplne absentujú podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa § 497 Obchodného zákonníka, ktorými sú určenie (označenie) zmluvných strán, špecifikácia záväzku veriteľa poskytnúť peňažné prostriedky a špecifikácia záväzku dlžníka poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. Tieto náležitosti nie sú ani súčasťou obsahu obchodných podmienok.

1.7. S uznaním nároku žalobcu žalovanou v písomnom podaní zo dňa 11.10.2018 sa okresný súd vysporiadal tak, že ide o procesné uznanie nárokov uplatnených žalobou v zmysle § 282 C. s. p.. Nie každé uznanie nároku však musí byť nevyhnutne súdom akceptované a viesť na návrh žalobcu k vydaniu rozsudku pre uznanie. Aj rozsudok pre uznanie nároku ako každé rozhodnutie súdu by malo byť zákonné, t.j. v súlade s hmotným právom (právnymi predpismi). Aj keď na rozdiel od predchádzajúcej právnej úpravy - § 153a ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s jeho § 99 ods. 2 to nie je v ustanovení § 282 C. s. p. výslovne vyjadrené, vyplýva to z ochrany slabšej strany - spotrebiteľa. Podľa okresného súdu napriek uznávaciemu prejavu žalovaného spotrebiteľa a návrhu žalujúceho dodávateľa na vydanie rozsudku pre uznanie tento nemožno vydať, ak by odporoval hmotnému právu - napríklad v žalobe by sa uplatňoval nárok na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky, ktorej neplatnosť súd skúma aj bez návrhu; odkázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2Co/150/2017 zo dňa 21.02.2018 a rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/128/2018 zo dňa 22.05.2019. Vzhľadom na tieto argumenty okresný súd nemohol uznanie nároku žalovanou spotrebiteľkou prijať a rozhodnúť rozsudkom pre uznanie. Poznamenal, že od tohto uznávacieho prejavu žalovaná na pojednávaní ustúpila a žiadala, aby jej záväzok voči žalobcovi súd preskúmal.

1.8. O trovách konania okresný súd rozhodol s poukazom na § 255 ods. 1, 2, § 256 ods. 1 a § 262 ods. 1 C. s. p.. Procesné zavinenie na zastavení konania v časti o zaplatenie sumy 1.440,- eur z dôvodu čiastkových úhrad dlžnej sumy žalovanou po začatí sporu nesie žalovaná. V zostávajúcej časti bola nedôvodná žaloba zamietnutá (3.554,95 - 1.440 = 2.114,95), pričom v tejto časti bola úspešnou stranou sporu žalovaná (jej čistý úspech je 19 %). Žalovaná si nárok na náhradu trov konania neuplatnila a zo spisu jej trovy konania ani nevyplývajú, súd žalovanej náhradu trov konania voči žalobcovi nepriznal.

3. Proti II. a III. výroku rozsudku súdu prvej inštancie podal včas žalobca odvolanie z dôvodu uvedeného v § 365 ods. 1 písm. h) C. s. p. s odvolacím návrhom, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a žalobe vyhovel. Uplatnil si náhradu trov celého, teda aj odvolacieho konania.

3.1. Žalobca („ďalej aj odvolateľ“) poukázal na uznávací prejav žalovanej v jej vyjadrení zo dňa 11. 10. 2018 a na právny názor Krajského súdu v Trnave vyjadrený v konaniach sp. zn. 23Co/660/2014 alebo 24Co/345/2016 aj judikát publikovaný ako R 25/1993. Zdôraznil, že podaniami z 23. 12. 2018, 20.05.2019, 20.06.2019, 19.07.2019, 24.09.2019, 02.12.2019 navrhol rozhodnúť rozsudkom pre uznanie nároku podľa § 282 C. s. p.. Súd prvej inštancie preto nemal vyhodnocovať skutkový stav a predložené dôkazy, ani vykonávať právne posúdenie skutkového stavu z hľadiska hmotného práva, ale mal rozhodnúť rozsudkom pre uznanie nároku podľa § 282 C. s. p. Posudzovanie skutkového a právneho stavu je v zmysle rozhodnutia publikovaného ako R 10/2000 pojmovo vylúčené i v prípadnom odvolacom konaní. Aj prípadná argumentácia súdu prvej inštancie o potrebe vykonania ex offio súdnej kontroly z dôvodu spotrebiteľského charakteru sporu aj v prípade uznania nároku je bez opory v práve. Pre spotrebiteľské spory výnimka z § 282 C. s. p. neplatí. Súlad dohody sporových strán s hmotným právom súd posudzuje len v prípade schvaľovania súdneho zmieru. Podporne poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline z 12.03.2018 sp. zn. 5Co/302/2018, z ktorého vylýva, že „uznanie nároku žalovaným je procesným úkonom a jeho výslovným prejavom v ktoromkoľvek štádiu konania až do právoplatného skončenia veci. Rozsudok na základe uznania je procesný inštitút zavedený do procesného práva na účely zjednodušenia a zrýchlenia Civilného sporového konania..... V dôsledku uznávacieho prejavu žalovaného odpadá dôvod, pre ktorý sa začalo konanie. Ak žalovaný v priebehu konania žalobcov nárok účinne uzná, súd už ďalej nezisťuje skutkové okolnosti a na ich objasnenie nevykonáva dokazovanie a vychádza z uznania nároku žalovaným.“ Uplatnil si nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

4. Žalovaná sa k podanému odvolaniu nevyjadrila (§ 373 ods. 3 C. s. p.).

5. Na základe odvolania podaného včas stranou sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359, § 362 C. s. p.) krajský súd ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.) vec prejednal v rozsahu určenom ustanovením § 379 C. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 C. s. p. a contrario za

použitia § 177 ods. 2 písm. c) C. s. p.. Z dôvodu, že odvolací súd je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania sa pri posudzovaní sporu zaoberal len námietkami, uvedenými žalobcom v odvolaní a procesným postupom súdu prvej inštancie, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozhodnutia z hľadiska, či v konaní (ne)došlo k vadám, ktoré by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 380 ods. 2 C. s. p.). Dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné, preto zamietajúci výrok rozsudku súdu prvej inštancie (II. výrok) a jeho výrok o trovách konania (III. výrok) s poukazom na § 387 ods. 1, 2 C. s. p. ako vecne správny potvrdil. Odvolací súd sa v zásade stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie, ktorý v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie veci a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 C. s. p.. Na zdôraznenie správnosti rozsudku okresného súdu a vzhľadom na potrebu vysporiadať sa s tvrdeniami žalobcu v odvolaní odvolací súd doplní ďalšie dôvody.

6. Odvolateľ tvrdil existenciu odvolacieho dôvodu zakotveného v § 365 ods. 1 písm. h) C. s. p. (rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci). Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo 222/2009 zo dňa 26. februára 2010). Nesprávnym právnym posúdením sa rozumie subsumovanie skutkového stavu pod normu hmotného práva alebo procesného práva, ktorá v hypotéze nemá také predpoklady, aké vyplývajú zo zisteného skutkového stavu. Nesprávne právne posúdenie veci konkrétne spočíva v tom, že súd použil nesprávnu právnu normu, alebo síce aplikoval správnu právnu normu, ale ju nesprávne interpretoval, a napokon právnu normu síce správne vyložil, ale na zistený skutkový stav ju nesprávne aplikoval (citované z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 MCdo 4/2009).

7. Odvolací súd je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania. Aj keď žalobca uviedol, že podáva odvolanie z dôvodu uvedeného v § 365 ods. 1 písm. h) C. s. p., odvolací súd nesprávne právne posúdenie veci nezistil. Súd prvej inštancie skutkový stav zistený riadne vykonaným dokazovaním subsumoval pod správnu normu hmotného práva, aplikoval správne právne predpisy a správne ich interpretoval a právnu normu správne vyložil a na zistený skutkový stav správne aplikoval.

8. Z obsahu odvolania a zo skutkového vymedzenia odvolacieho dôvodu žalobcom je podľa odvolacieho súdu zrejmé, že uplatnil odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. d) C. s. p. (konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci). Odvolací súd nezistil ani naplnenie tohto odvolacieho dôvodu. Odvolací súd zistil, že žalovaná v písomnom podaní zo dňa 11. 10. 2018 okresnému súdu oznámila, že uznáva žalobcom uplatnený nárok v celom rozsahu, dohodla sa s ním na uhradení žalovanej pohľadávky v pravidelných mesačných splátkach po 200,- eur a navrhla, aby jej bola uložená povinnosť poskytovať žalobcovi takéto plnenie. Zo zápisnice o pojednávaní konanom na súde prvej inštancie dňa 31. 07. 2019 ale vyplýva vyjadrenie žalovanej, že svoj dlh voči žalobcovi už neuznáva, chce aby ho súd preskúmal a vzniesla námietku premlčania. Zápisnica z tohto pojednávania, konaného v neprítomnosti riadne a včas predvolaného žalobcu, bola jeho právnomu zástupcovi doručená. Tak ako iné súdne rozhodnutie, aj rozsudok pre uznanie nároku musí byť vydaný v súlade s predpismi hmotného aj procesného práva a nemožno ho vydať, ak by odporoval hmotnému alebo procesnému právu. Okresný súd, pre ktorý je rozhodujúci stav v čase vydania jeho rozhodnutia, po takomto vyjadrení žalovanej potom podľa názoru odvolacieho súdu nemohol rozhodnúť rozsudkom pre uznanie nároku. Okresný súd vychádzal aj z názoru Krajského súdu v Banskej Bystrici uvedeného v rozsudku sp. zn. 17Co/128/2018 zo dňa 22. 05. 2019 alebo Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2Co/150/2017. Záver súdu prvej inštancie o tom, že spotrebiteľský úver je bezúročný a bez poplatkov a ani jeho záver, že žalovaná zaplatila viac ako je istina úveru žalobcu nerozporoval.

9. Iné odvolacie dôvody, ktorými je odvolací súd viazaný, odvolateľ netvrdil, a to ani vo vzťahu k výroku o trovách konania (III. výrok), hoci ho odvolaním formálne napadol. Odvolací súd je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania. Nakoľko ide o závislý výrok (§ 379 písm. a) C. s. p.) od výroku vo veci samej, odvolací súd konštatuje, že odvolateľ de facto rozhodnutie o tom, že žalovanej okresný súd nepriznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi nenamietol, preto rozsudok okresného súdu aj v tejto časti potvrdil.

10. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 255 ods. 1 C. s. p., podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalovaná bola v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešná a vzniklo jej proti žalobcovi právo na

náhradu trov odvolacieho konania. Pretože z obsahu spisu žiadne trovy odvolacieho konania na strane žalovanej nevyplývajú, odvolací súd jej ich nepriznal.

11. Odvolaním nenapadnutý výrok rozsudku o čiastočnom zastavení konania (I. výrok) zostal nedotknutý (§ 367 ods. 3 C. s. p.).

12. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 posledná veta C. s. p.).
Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 posledná veta C. s. p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C. s. p. (§ 421 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C. s. p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C. s. p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).